

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 69.

Trettende Session.

21de Møde.

Fredagen den 1ste November Kl. 2.

(Fortsat.)

C. M. Jespersen (fortsat): Det Standpunkt, hvorpaa Sagen nu staaer, er jo det: Skulle vi af de Hovedindvendinger, der ere fremkomne imod Sagen, lade os afholde fra at fremme den videre? Disse Hovedindvendinger ere nemlig tre; den ene: at der ikke i det foreliggende Lovforslag indeholdes en Afstillelse imellem den administrative og dømmende Myndighed; den anden: at vi endnu ikke have den fornødne nye Criminallov, og den tredje: at Ministeriets Arbejde er saa vidt fremmet, at vi derved burde slaae os til No. Hvad den første Indvending angaaer, da kan jeg meget vel udtale mig for det Usikkelige i at vi fik et Lovudkast, der ved Siden af at ordne Rævningsinstitutionen tillige indeholdt en Ordning af Forholdet efter Grundlovens § 76, og jeg vilde være den meget ærede Justitsminister særdeles taknemmelig, hvis han i en følgende Session vilde forelægge et saadant Lovudkast; men jeg deler rigtignok de Anskuelser, der ere udtalte af den ærede Forslagsstiller, at det er farligt at slaae sig til No derved, thi jeg frygter for, at denne Reform ikke saa let lader sig gennemføre, og at der vilde møde saa mange Vanskeligheder, naar den virkelig skulde bringes i Udførelse, at det neppe lod sig gjøre, og skulde Rævningsinstitutionen udsættes derefter, vilde jeg ansee det for meget uheldigt. Man har i Forbindelse med denne Sag udtalt sig imod den Maade, hvorpaa Forslagsstilleren

har foreslaaet Forholdet ved Forundersøgelsen ordnet, nemlig at den skulde overlades til de nuværende Underdommere; man har meent, at der hos dem ikke fandtes tilstrækkelig Garanti, og at man først kunde vente at finde den, naar Underdommeren stod som virkelig Dommer og Politimyndigheden var skilt fra ham, og han slet ingen Administration havde. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds pointerede dette endnu stærkere, idet han med stærke Farver stildrede, hvorledes de nuværende Underdommere vare stillede, idet han omtalte dem som Mænd, der vare druknede i forffjellig Slags Væsen og Uvæsen, navnlig Lægeadvæsen, Auktionsvæsen og Skifteadvæsen. Da jeg interesserer mig for Indførelsen af Jurien, og da jeg er bange for at udsætte den efter andre Foranstaltninger, er jeg enig med dem, der ønske Sagen fremmet, indtil videre ved Hjælp af de nuværende Underdommere. Jeg er maastee noget eenfibig, hvad der ogsaa kan være en Følge af min Stilling, ved Bedømmelsen af dette Punkt i Sagen — men jeg kan dog rigtignok ikke antage, at der vil kunne være nogen saa stor Fare for Retssikkerheden ved at betroe Forundersøgelsen til de nuværende Underdommere. Forundersøgelsen har vistnok sin store Betydning navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Anklagedecretet; men vi maae ikke glemme, at der er givet betryggende Forholdsregler med Hensyn til den Anklagedes Stilling ligesom for Dommeren, i en ganske anden Grad, end det i den nuværende Lovgivning er Tilfældet. Der er nemlig den Hovedbestemmelse, at det berøer paa den Anklagede selv, om han vil svare eller ikke, og der er givet den Ga-